

«Співає тиша десь...»

Хвильовий Микола

Співає тиша десь,
квітніє у просторах,
у мертвій шахті я —
затоплена вона,
а потім дзвін-удар,
і от гудуть мотори —
то по Україні йде
електрики весна.

А потім знову кокс,
і рейки, й вагонетки,
вужькоколійки дух
(як у Карпатах сніг).
А на світанку хрест,
розіп'ятий на нетрі,
і за горбами смерть,
й осіннії пісні.

. . . . .
Невже було це так?
А може, то примара?
Не знаю! Не скажу!
І пахне бур'янами,
а може, й чебрецем...
а по ярках — огні!
...огні...
...огні...

Постійна адреса: http://ukrlit.org/khvyliovyi_mykola/spivaie_tysha_des